

Andrzej Źaki, K. Szuwarowski, Maria Krok, Elżbieta Nosek

Smoleń, pow. Olkusz

Informator Archeologiczny : badania 5, 220

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dowli typu półziemiankowego, której miąższość wynosiła 130 cm.

Na materiał mabytkowy we wszystkich wykopach słożyła się głównie ceramika, kości zwierzęce, jeden żelazny grot i brązowa sprząska do pasa. Wśród ceramiki 70 % stanowią fragmenty naczyń silnie obtaczanych na kole o drobnej szorstką domieszce, datowane na X-XII wiek, około 30 % to ceramika z domieszką grubego tłuczenia, górą słabo obtaczaną, której chronologię można określić na IX do połowy X wieku. Na podstawie tegorocznych prac można stwierdzić funkcjonowanie grodu i podgrodzia od IX do XII wieku.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

SMOLEŃ, pow. Olkusz

Komisja Archeologiczna Oddziału
PAN w Krakowie

Badania prowadził doc. dr Andrzej Żaki,
mgr K. Szuwarowski, mgr Maria Krok,
mgr Elżbieta Hozek. Pierwszy sezon badań.
Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Badania miały charakter rozpoznania wstępnych niewielkiego grodziska skalnego /typ II/, położonego w paśmie Jury Krakowsko-Częstochowskiej, na lesistym szczyście 462 m n.p.m., zwanym Grodzisko. Wykopy sondażowe dostarczyły nielicznych ułamków naczyń glinianych, zbliżonych do form z IV fazy wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane.

SMOLNIKI, pow. Suwałki

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilmon.
Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy
sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna
z XI-XIII w.

Stanowisko usytuowane jest na naturalnie wyniesionym cyplu, od zachodu i wschodu wyodrębnionym wąwozami, a od południa ograniczonym wysokim stromo opadającym ku dołowi brzegowi niecki jeziora Jaczno. Podjęte w celach ratowniczych badania przeprowadzone w częściach peryferyjnych obiektu. Stwierdzono tam warstwę kulturową miąższości 0,3-0,5 m, a w niej jamy odpadkowe ze szczątkami ryb i zwierząt oraz fragmenty ceramiki m.in. ornamentowanej liniami falistymi. W jednym miejscu udało się zaobserwować ślady masiennego budynku konstrukcji słupowej. Badania będą kontynuowane.